

خبر

کشف قاچاق اتوبوسی طلا از سوی مأموران گمرک

● مأموران گمرک در بازرسی از یک دستگاه اتوبوس شش‌کیلو ۲۷۷ گرم طلای ساخته‌شده کشف کردند. به‌گزارش شاداد، این مقدار طلای ساخته‌شده در قسمت‌های مختلف صندلی شاگرد اتوبوس به‌طرز ماهرانه‌ای جاسازی شده بود؛ اما مأموران گمرک با هوشیاری در بازرسی از قسمت‌های مختلف این اتوبوس، موفق به کشف بیش از شش کیلوگرم طلای ساخته‌شده شدند. مأموران گمرک بازرگان در بازرسی از خودروهای ورودی از ترکیه و در حین کنترل اتوبوس‌های ورودی، به یک دستگاه اتوبوس مشکوک و در بازرسی از قسمت‌های مختلف اتوبوس موفق به کشف این مقدار طلای ساخته‌شده از داخل صندلی سمت شاگرد این اتوبوس می‌شوند. با کشف این مقدار طلا و در بازجویی‌های اولیه، شاگرد راننده به قاچاق این مقدار طلا اعتراف می‌کند و مأموران گمرک او را برای تحقیقات بیشتر و به جرم قاچاق طلا، به مراجع قضایی تحویل می‌دهند. عمده‌ترین دلیل قاچاق مسافری طلا در یک‌ماه اخیر، نوسانات شدید قیمت طلا و ارز در دو طرف مرزهای ایران و ترکیه بوده که انگیزه سودجویان را نسبت به قاچاق طلا و ارز افزایش داده است. بر اساس تازه‌ترین گزارش دفتر اطلاعات منطقه‌ای سازمان جهانی گمرک (RILO) در سال ۲۰۱۷، گمرک ایران در مبارزه با قاچاق کالا و مواد مخدر رتبه اول دنیا را کسب کرده است.

ادامه از صفحه اول

سیاست تنها امید مردم ناامید

دولت اصلاحات اگر نتوانست به تمام وعده‌هایش وفا کند، دولت خدمتگزار ناامیدان را ناامیدتر کرد. پس از حوادث سال ۸۸ تا‌کهای از ملت از سیاست به مثابه سیاست سرخورده شد که دیگر چندان رغبتی به تغییر از راه سیاست نداشت. بعد از آن بود که رهبران اصلاحات «مردم» را دوباره احیا کردند. اینجا، این نقطه محل تلاقی و منازعه مخالفان و موافقان اصلاح‌طلبان است. مخالفان بر این باورند که این جناح سیاسی امید واهی به ناامیدان می‌دهد تا مردم را وارد کارزار انتخابات کند. موافقان، این توان اصلاح‌طلبان برای جلب مشارکت سیاسی مردم را ارزشمند ارزیابی و از آن دفاع می‌کنند. در این میان مخالفان رئیس دولت اصلاحات به‌طور خاص و مخالفان اصلاح‌طلبان به شکل عام درصددند توان آنان را در سیاست‌سازی خنثی کنند. مخالفان عام باور دارند تا این جناح سیاسی که با وعده‌هایی توبه‌نو توم را به صحنه سیاسی می‌کشد، مانعی جدی بر سر راه تغییر اساسی در کشور است و کارشان استخوان لای زخم گذاشتن است. وضعیت اصلاح‌طلبان چندان بی‌شباهت به وضعیت نیروهای ملی- مذهبی در دهه‌های گذشته نیست، با این تفاوت که اصلاح‌طلبان نفوذ و حضور بیشتری در جامعه و قدرت دارند. اینک اصلاح‌طلبان از سوی مخالفان داخلی و خارجی با همان چوبی رانده می‌شوند که ملی- مذهبی‌ها رانده می‌شوند. اصلاح‌طلبان مخالف حذف نیروهای اصلاح‌گر ملی- مذهبی بودند، شاید اگر آنان در صحنه سیاسی جامعه حضور داشتند، اصلاح‌طلبان نیز از توان بیشتری برای چانه‌زنی و اصلاح‌گری برخوردار بودند و مهم‌تر از همه اینکه خط مقدم آنان این‌قدر بی‌مخالفان نزدیک نبود. آنچه مخالفان اصلاح‌طلبان را آزار می‌دهد، راز ماندگاری‌شان است. به‌راستی اگر اصلاح‌طلبان از صحنه سیاسی حذف شوند چه خواهد شد؟ حذف آنان به نفع سیاست است؟ آیا آنان مانعی برای تحول‌خواهی اند؟ با ظهور این طبقه جدید می‌توان به‌طور سراسری مردم را در سه طبقه دسته‌بندی کرد: طبقه «رویی» که موافقان شرایط موجودند؛ اعم از اغنیا و فقرا، مذهبی یا سکولار، طبقه «میانی» که مایل به اصلاح و تغییر در این چارچوب‌اند؛ اعم از فقرا و اغنیا، سکولار و مذهبی و طبقه «تیزین» که طیفی از آدم‌های حاشیه‌ای چهار دهه انقلاب را دربرمی‌گیرد. این طبقه محل منازعه و مجادله جریان‌های سیاسی است. تکه‌ای از ملت که شاید دیگر دلبسته سیاست به‌مثابه سیاست نیست؛ طیفی از کارگرانی که به نان شب محتاج‌اند، جوانانی که ناپدید کرده‌شدن، زناتی که کمرشان زیر بار زندگی خم شده است و سایرین که فرصت پیدا نکردند جز ملت باشند. نقطه تلاقی همه جریان‌های سیاسی داخلی و خارجی، اینجااست. هر جناح سیاسی‌ای تلاش می‌کند تا با سیاسی‌کنشگری این طبقه را مدیریت کند و از توان بالقوه سیاسی‌اش بهره‌برد. اگر چنین شود، آیا این طبقه قادر خواهد بود دو طبقه دیگر را با کنشگری‌هایش تحت‌تأثیر قرار داده و توان به‌کار عمل را به‌دست گیرد. پس پرده این نزاع سیاسی که به راه افتاده، چیزی نیست مگر اینکه تکه بیرون‌افتاده‌ای از ملت، درصدد است ملتی تازه خلق کند. همه جناح‌های سیاسی داخلی و خارجی تلاش می‌کنند تا بگویند صدای این مردم را شنیده‌اند و مهم‌تر از همه اینکه صدای این مردم راستین هستند. اما هنوز این طبقه تن به رمزگذاری هیچ گروه سیاسی‌ای نداده است. اگرچه بسیاری در تلاش‌اند آن را رمز-نامگذاری و از آن خود کنند. از این‌رو آینده سیاسی این طبقه با ابهام توأم است و هر دولتی که در رأس کار باشد با حضور این طبقه شرایط متفاوتی را تجربه خواهد کرد.

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

بازرسی

اقتصاد

در نشست فرصت‌ها و چالش‌های افزایش قیمت دلار بر اقتصاد و جامعه مطرح شد:

هزینه‌هایی بزرگ‌تر از زیان سد گتوند

بخش بسیار اندکی از نقدینگی وارد بازار ارز شده و به صورت فاجعه نشان داده می‌شود در حالی که هنوز فاجعه رخ نداده است

ارمغان جوادیان

چالش‌ها و فرصت‌های دلار و تأثیر افزایش نرخ دلار بر اقتصاد و جامعه در اولین نشست از سلسله‌نشست‌های آکادمی سازندگی وابسته به حزب کارگزاران سازندگی تشریح شد. در این نشست که با حضور میثم رادپور، کارشناس بازارهای مالی و ارز، علی سعدوندی، استاد بانکداری و فاینانس دانشگاه استرالیایی وولونگونگ در دبی و دکتر علی حاجلی، جامعه‌شناس برگزار شد، سیاست‌های ارزی دولت مورد نقد و بررسی قرار گرفت. علی سعدوندی استاد بانکداری و فاینانس دانشگاه استرالیایی وولونگونگ در دبی با فاجعه‌خواندن صندوق‌های ذخیره ارزی و صندوق توسعه ملی در کشور، تأکید کرد: صندوق ذخیره ارزی که در زمان آقای خاتمی به وجود آمد، بیهوده بود و صندوق توسعه ملی که در زمان آقای احمدی‌نژاد پدید آمد، فاجعه بزرگ بود. به گفته او: پنج سال است که در دولت روحانی به شدت نقدینگی تزریق می‌کنیم اما نرخ بهره را در بانک‌ها افزایش داده‌ایم و پول‌ها را در بانک‌ها ذخیره کرده‌ایم درحالی‌که روزی این سد بزرگ خواهد شکست و در این صورت ضرر و زیان سد سپرده‌های هزینه‌زای بانک‌ها از سد گتوند بیشتر خواهد بود. میثم رادپور، کارشناس بازارهای مالی و ارز نیز با تأکید بر اینکه بازار ارز ایران تحت فشارهای اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فنی است، توضیح داد: آمارها حاکی از آن است که حدود ۹۰ تا ۹۵ درصد مخارج ارزی توسط دولت تأمین می‌شود بنابراین با دولتی‌بودن اقتصاد طبیعتاً با چنین مشکلاتی در بازار ارز روبه‌رو می‌شویم. او این را هم گفت که معضلات اقتصادی کشور با خصوصی‌سازی قابل‌حل نیست. ضمن اینکه نمی‌توان بخش خصوصی را با زور وادار به سرمایه‌گذاری کرد. علی حاجلی جامعه‌شناس نیز در این نشست به واکاوی تبعات افزایش نرخ ارز و رابطه آن با اعتراضات اجتماعی پرداخت و توضیح داد: وقتی دلار سیر صعودی به خود می‌گیرد، مردم احساس خطر می‌کنند و تصورشان بر این است که یا چنگی در آینده رخ خواهد داد یا موضوع اختلافات داخلی است یا دوباره کشور دچار تحریم‌های بین‌المللی شده است. در نتیجه در کشور وحشت و اضطراب فراوانی ایجاد و نظم زندگی مختل می‌شود.

۱۰ دلار باشد یا صد دلار؛ در هر صورت آن را به فروش می‌رسانیم. یا اینکه تکنولوژی بفروشیم. به‌عنوان مثال، حاشیه سود گوشی آیفون ۴۰ درصد است؛ البته برای فروش ۲۰ تا ۳۰ درصد حتی بیشتر به واسطه داده می‌شود باین‌حال کمپانی اپل ۴۰ درصد حاشیه سود دارد. در بخش تکنولوژی شرکت‌هایی هستند که حاشیه سودشان ۸۰ درصد است. بنابراین با سیاست ارزی به دو شکل می‌توان صادرات داشت؛ یکی اینکه شرکتی از فناوری بالایی برخوردار باشد که حتی یک شرکت در ایران وجود ندارد که کالای خاصی با داروهای خاص صادر کند و کاملاً مدرن باشد. دو صندوق ارزی در کشور ایجاد کردیم که به نوعی فاجعه‌آمیز بودند. یکی صندوق ذخیره ارزی و دیگری صندوق توسعه ملی. بسیاری از دوستان افتخار می‌کنند که پول را مصرف نکردیم و آن را ذخیره کرده‌ایم. این صندوق‌ها به بخشی از تقاضای ارز و هم بخشی از عرضه ارز را تشکیل می‌دهند. اما صندوق ذخیره ارزی که در زمان آقای خاتمی به وجود آمد، بیهوده بود و صندوق توسعه ملی که در زمان آقای احمدی‌نژاد پدید آمد، فاجعه بزرگ بود. آیا افزایش نرخ ارز به معنای کاهش ارزش پول ملی است؟ قطعاً وقتی قیمت ارز افزایش می‌یابد، باید بپذیریم که قدرت خرید مردم کاهش پیدا می‌کند. ولی نکته‌ای را که نمی‌بینیم این است که پول ملی مطلقاً از قدرت خرید و کاهش ارزش پول ملی پیش از این ایجاد شده است. ولی مشکل اصلی جای دیگری است. پنج سال است که در دولت روحانی به شدت نقدینگی تزریق می‌کنیم اما نرخ بهره را در بانک‌ها افزایش داده‌ایم و پول‌ها را در بانک‌ها ذخیره کرده‌ایم درحالی‌که روزی این سد بزرگ خواهد شکست و در این صورت ضرر و زیان سد سپرده‌های هزینه‌زای بانک‌ها از سد گتوند بیشتر خواهد بود. سعدوندی در ادامه توضیح داد: نقدینگی در ابتدای دولت روحانی کمتر از ۵۰۰ هزار میلیارد تومان بوده و درحال حاضر حدود ۱۵۰۰ هزار میلیارد تومان است. این نقدینگی‌ها در تورم خود را نشان نداده است. چون بانک‌ها همه نقدینگی را جذب کرده‌اند و تا زمانی که این روند ادامه داشته باشد، این وضعیت ادامه دارد و روزی که بانک‌ها با مشکل روبه‌رو شوند معلوم نیست چه خواهد شد؛ هرچند بانک‌ها هم‌اکنون با مشکل روبه‌رو هستند. اکنون تنها بخش بسیار اندکی از نقدینگی وارد بازار ارز شده و هنوز فاجعه رخ نداده است. هنوز نرخ پنج‌هزار تومان بسیار کمتر از پایین‌ترین نرخی است که پیش‌بینی می‌شود تا صادرات غیرنفتی ما رونق پیدا کند. فاجعه اصلی زمانی در اقتصاد رخ می‌دهد که پول‌ها از بانک‌ها خارج شود. توصیه می‌این است که نرخ ارز تعدیل شود و عوایدی که از افزایش نرخ ارز به دست آورده می‌شود، بین افراد جامعه تقسیم شود.

● **پیش از ۵۰ سال است که سیاست‌های ارزی ما مطلقاً حتی یک روز تغییر نکرده است. سیاست ما در مورد ارز این است که ما حق نداریم قیمت را تغییر دهیم، مگر اینکه مجبور شویم، ما زیر بار زور نمی‌رویم، مگر اینکه بروز بار زور ● پنج سال است که دولت به‌شدت در حال افزایش نقدینگی است و روزی این سد بزرگ خواهد شکست و روزی که این اتفاق بیفتد، فاجعه عظیمی اتفاق می‌افتد**

قدرت خرید و کاهش ارزش پول ملی پیش از این ایجاد شده است. ولی مشکل اصلی جای دیگری است. پنج سال است که در دولت روحانی به شدت نقدینگی تزریق می‌کنیم اما نرخ بهره را در بانک‌ها افزایش داده‌ایم و پول‌ها را در بانک‌ها ذخیره کرده‌ایم درحالی‌که روزی این سد بزرگ خواهد شکست و در این صورت ضرر و زیان سد سپرده‌های هزینه‌زای بانک‌ها از سد گتوند بیشتر خواهد بود. سعدوندی در ادامه توضیح داد: نقدینگی در ابتدای دولت روحانی کمتر از ۵۰۰ هزار میلیارد تومان بوده و درحال حاضر حدود ۱۵۰۰ هزار میلیارد تومان است. این نقدینگی‌ها در تورم خود را نشان نداده است. چون بانک‌ها همه نقدینگی را جذب کرده‌اند و تا زمانی که این روند ادامه داشته باشد، این وضعیت ادامه دارد و روزی که بانک‌ها با مشکل روبه‌رو شوند معلوم نیست چه خواهد شد؛ هرچند بانک‌ها هم‌اکنون با مشکل روبه‌رو هستند. اکنون تنها بخش بسیار اندکی از نقدینگی وارد بازار ارز شده و هنوز فاجعه رخ نداده است. هنوز نرخ پنج‌هزار تومان بسیار کمتر از پایین‌ترین نرخی است که پیش‌بینی می‌شود تا صادرات غیرنفتی ما رونق پیدا کند. فاجعه اصلی زمانی در اقتصاد رخ می‌دهد که پول‌ها از بانک‌ها خارج شود. توصیه می‌این است که نرخ ارز تعدیل شود و عوایدی که از افزایش نرخ ارز به دست آورده می‌شود، بین افراد جامعه تقسیم شود.

● **خصوصی‌سازی زورکی راه‌حل اقتصاد نیست**
میثم رادپور، کارشناس بازارهای مالی و ارز نیز در این جلسه اظهار کرد: تورم، افزایش نرخ ارز و اخلاخلاس شکل‌های بروز مشکل اساسی اقتصاد ایران هستند. نرخ تورم و نرخ بهره بالا یعنی اقتصاد مشکل دارد و به‌درستی کار نمی‌کند؛ ولی ما همیشه سیاست‌های تقلیل‌گرایانه در پیش گرفته‌ایم. به جای اینکه به شناسایی و حل اساسی مشکل اقتصاد بپردازیم، به فکر حل مسائل مشابه این اقتصاد بدهیم. مشکل اساسی اقتصاد ایران این است که دولت در همه‌جا حضور پررنگ دارد، ما در ایران بازار آزاد نداریم. غیاب بازار آزاد تمام بخش‌های اقتصادی با مشکل کار می‌کنند. در زمان بحران دیگر نظریه کار نمی‌کند. خوشبختانه تفاوت‌های اقتصاد ایران و ونزولا بسیار است؛ ولی متأسفانه شباهت‌هایی بین ایران و ونزولا دیده می‌شود. وقتی بحران ایجاد می‌شود، طبیعی است که جامعه به یک فکر می‌کند که این کاغذ را

گزارش روز

۱۳ اقدام بانک مرکزی برای کنترل نرخ دلار کشف (۲۰۰ هزار یورو) از جانشین «جمشید بسم‌الله»

● در شرایط ناآرام بازار ارز، مصوبه اخیر نگاه‌های نگران را متوجه نمایندگان کرد. نرخ‌ی که در بودجه ۹۷ از سوی دولت سه‌هزارو ۸۵۰ تومان پیش‌بینی شده بود، از سوی نمایندگان به چهار هزار تا چهارهزارو ۱۰۰ تومان افزایش یافت. آخر که دولت نرخ دلار را از سه‌هزار و ۳۰۰ تومان به سه‌هزارو ۸۵۰ تومان در لایحه بودجه افزایش داد، بازار آلارم رسیده از مجلس را دریافت کرد و از این رشد قیمت متأثر شد. امروز در شرایطی که دولت تمام راه‌حل‌های خود را برای مقابله با نوسانات بیشتر نرخ دلار روی میز گذاشته، تصویب نرخ ارز با رشد بیشتر در بودجه قدری می‌تواند منطقی باشد؟ عضو کمیسیون برنامه‌وبودجه مجلس درباره روند صعودی نرخ ارز گفت: طبق مصوبه تلفیق، قیمت ارز برای سال ۹۷ بین چهار هزار تا چهارهزارو ۱۰۰ تومان تعیین شده است. محمد حسینی در گفت‌وگو با تسنیم در واکنش به اظهارات نوبخت، سخنگوی دولت، مبنی بر اینکه «با محاسبات ما قیمت دلار زیر چهار هزار تومان است و درحال‌حاضر قیمت دلار حباب است و باید بترکد»، گفت: بر اساس مصوباتی که در کمیسیون تلفیق ایجاد شد، قیمت ارز را بین چهار هزار تا چهارهزارو ۱۰۰ تومان برای سال آینده (۹۷) تعیین کردیم و این موضوع یکی از عوامل افزایش نرخ ارز در بازار موجود بوده است؛ اما این را که ارز کمتر از چهار هزار تومان شود، بعید می‌دانم.

درهرحال این روزها بازار آن قدر ناآرام است که رئیس پلیس هم وارد میدان نشده است. پس از دستگیری ۹۰ دلال ارز در روز چهارشنبه گذشته، معاون حقوقی و رئیس گشت‌های مشترک تعزیرات حکومتی استان تهران از دستگیری فردی در عملیات برخورد پلیس با سوداگران ارز خبر داد که بیش از ۲۰۰ هزار یورو همراه خود داشته است. بهمن حسن‌بیگی در گفت‌وگو با تسنیم گفت: قضات تعزیرات حکومتی استان تهران برای تسریع در رسیدگی به پرونده سوداگران دستگیرشده ارز به دست پلیس، در محل پلیس اسفیرده یالی و کوه‌ای مستقر شدند تا با توجه به گزارش دستگاه کاشف و اعلام نظر بانک مرکزی درباره مابه‌التفاوت قیمت ارز در بازار غیرقانونی و قیمت دولتی و رسمی آن، احکام قانونی را صادر کنند. رئیس گشت‌های مشترک تعزیرات حکومتی استان تهران در پایان با اشاره به دستگیری یکی از سرشاخه‌های بازار غیرقانونی ارز گفت: در عملیات پلیس آگاهی بالاترین مقدار ارزی که از یک نفر کشف شد، متعلق به فردی بود که ۲۰۵ هزار یورو به همراه داشت و ارزش آن بیش از یک میلیاردو ۲۰۰ میلیون تومان برآورد شد. رئیس کل بانک مرکزی با تشریح تدابیر مدیریت بازار ارز، شامل انتشار اوراق گواهی سپرده ریالی و کوه‌ای سپرده ریالی مبتنی بر ارز و طرح پیش‌فروش سکه بهار آزادی، تأکید کرد: به‌زودی و با عملیاتی‌شدن این برنامه‌ها، ثبات در بازار ارز حاکم می‌شود. به گزارش تسنیم، ولی‌الله سیف با اشاره به روند اتفاقات بازار ارز در سال‌های گذشته عنوان کرد: بررسی‌ها نشان می‌دهد با توجه به تسویه‌حساب‌های بین‌المللی در پایان سال میلادی، همواره در زمان مشابه با نوساناتی در بازار ارز مواجه بوده‌ایم؛ اما در سال جاری علاوه بر مسائل اقتصادی تأثیرگذار در بازار ارز به دلیل مباحث سیاسی بین‌المللی و همچنین حضور سوداگران و سیاست‌بازان در بازار ارز، دامنه نوسانات و التهابات بازار از بیش از پیش‌بینی‌ها بوده و این امر نگرانی‌هایی برای جامعه به وجود آورد که در نهایت بانک مرکزی با همراهی شبکه بانکی، تصمیماتی برای بازگشت ثبات به بازر ارز اتخاذ کرده است.

خبر ویژه

در چهارمین نمایشگاه ایران در بغداد استقبال عراقی‌ها از خودروهای سایپا

● محصولات گروه خودروسازی سایپا در چهارمین دوره نمایشگاه اختصاصی جمهوری اسلامی ایران در بغداد مورد استقبال عراقی‌ها قرار گرفت. به گزارش سایپا نیوز؛ در این نمایشگاه سایپا با داشتن ۲۲۰ متر مربع غرفه، محصولاتى مانند تيبا، تيبا ۲، آریو، اتوماتیک، کوئیک، سایپا اتوماتیک، سایپا ۱۳۱ و پیکاپ ریچ و همچنین قطعات و لوازم تولیدشده در شرکت‌های گروه سایپا را در معرض دید بازدیدکنندگان قرار داد. در نمایشگاه بغداد خودروهای ۲۰۱۸ سایپا به صورت فروش ویژه و با تخفیف‌های نمایشگاهی با قیمت‌های، سایپا ۱۳۱ (پراید) شش‌هزارو ۸۰۰ دلار، آریو اتوماتیک ۱۱هزارو ۸۰۰ دلار، تيبا هفت‌هزارو صد دلار، سایپا اتوماتیک ۱هزارو ۴۰۰ دلار، سایپا هشت‌هزارو ۲۰۰ دلار، تيبا دو، هشت‌هزارو ۲۰۰ دلار و کوئیک ۱۱هزارو ۶۰۰ دلار عرضه شد که مورد استقبال عراقی‌ها واقع شد. گفتنی است خودروهای سایپا به دلیل خدمات پس از فروش گسترده و مناسب، قیمت پایین قطعات و همچنین قیمت اقتصادی خودرو همواره مورد اقبال عراقی‌ها بوده است. لازم به ذکر است این نمایشگاه از ۲۳ تا ۲۶ تا بهمن با حضور شرکت‌های ایرانی در شهر بغداد برگزار شد.